

[Henry Christensen.]

fremskynde en indførelse af de erhvervsdrivende i ordningen. Sådan har jeg forstået tilsagnet, og det var på den baggrund, jeg sagde, at så ville det have været ønskeligt, om man havde sørget for en præcisering af selve det kommissorium, der foreligger. Her står der kun, at for så vidt vi kan tilpasse den foreslåede tillægspension for arbejdsmarkedet til en sådan videregående tillægspensionsordning, må udvalget overveje, om og under hvilke nærmere vilkår man i givet fald skal indføre den. Det skal overvejes, om man skal gøre det, og i så fald under hvilke nærmere vilkår. Der står ikke klart, at der skal komme et forslag, og at man vil indføre den.

Med hensyn til repræsentationen i udvalget har jeg ikke talt om eller foreslået noget som helst i retning af politisk repræsentation. Jeg har foreslået, at på samme måde, som man i det foregående udvalg havde arbejdsmarkedets organisationer repræsenteret, fordi sagen vedrørte arbejdsmarkedets forhold, lønmodtagernes forhold m. v., var det naturligt under den del af udvalgsbehandlingen, som vedrører spørgsmålet om de erhvervsdrivendes indførelse i tillægspensionsordningen, at de erhvervsdrivende gennem deres organisationer blev selvstændigt repræsenteret. Det synes jeg havde været en rimelig og fornuftig ting, og jeg beklager, at dette ikke er tilfældet. Jeg må derfor sige, at det er stadig vort principale synspunkt, det, som jeg har givet udtryk for i min første tale, og som vi har præciseret i vort forslag til dagsorden.

Nu er der så kommet et dagsordensforslag fra de ærede medlemmer hr. Hans Rasmussen og hr. Helge Larsen. Dette forslag er sådan set udarbejdet efter den sædvanlige teknik, at nu skal man stille et forslag, der ikke siger så forfærdelig meget og med det formål, at det skal være et afværgeforslag over for det oprindelige dagsordensforslag, som vi har stillet, fordi vi ønskede en direkte stillingtagen til spørgsmålet. Det kunne måske nok være rimeligt ved lejlighed at overveje spørgsmålet om dagsordensteknikken her i tinget. Vi må imidlertid tage den teknik, der almindeligvis er gældende, til efterretning. Det må nødvendigvis være derudfra, vi også må

tage stilling til den af de ærede medlemmer hr. Hans Rasmussen og hr. Helge Larsen foreslåede dagsorden, sådan som den foreligger.

Dagsordensforslaget går ud på, at man konstaterer, at sådan er det; man kan måske sige, man konstaterer lidt mere, end der egentlig er, men man er, hvis man vedtager dette dagsordensforslag, tilfreds med, at man færdigbehandler tillægspensionsforslaget, uden at der bliver taget stilling til en afklaring af spørgsmålet om de erhvervsdrivendes forhold. Dette er vi ikke tilfredse med, og alene af den grund må konsekvensen blive, at vi må stemme imod det af de ærede medlemmer hr. Hans Rasmussen og hr. Helge Larsen stillede dagsordensforslag. Det må vi dog også af en anden grund. Vi må forudsætte, at vedtages dette dagsordensforslag, betyder det, at vort eget forslag til dagsorden ikke kommer til afstemning, det forslag, der går ud på en opfordring til tinget om at henstille til regeringen, at der bliver skabt en samlet løsning inden tredje behandling. Vi anser det for helt rimeligt, at det høje ting kommer til at tage stilling til det konkrete forslag, vi har stillet, og da dette forslag altså ville falde væk, hvis vi stemmer for de ærede medlemmer hr. Hans Rasmussens og hr. Helge Larsens dagsordensforslag, må vi også af den grund stemme imod. Jeg må altså ud fra disse argumenter opfordre det høje ting til at stemme imod det sidst stillede dagsordensforslag og derefter stemme for det af os stillede dagsordensforslag.

Jeg må i øvrigt om ændringsforslagene, sådan som de foreligger, sige, at det fremgår klart, at vi anbefaler at stemme for de ændringsforslag, der er stillet af den højtærede arbejdsminister, og stemme imod de ændringsforslag, der er stillet af det ærede medlem hr. Chr. Madsen.

Asger Jensen: Det forekommer ikke mig, at der på nuværende tidspunkt er anledning til at gå i mange enkeltheder mere i debatten, og derfor skal jeg nøjes med at omtale et par enkelte ting.

Jeg vil gerne først sige til den højtærede arbejdsminister, at jeg forstår nok, hvorfor § 29 i dette lovforslag kan være nødvendig og gavnlige. Det, jeg har kritiseret i dag og tidligere, er, at folkepensionsloven er så-